

Ressò

gener 22

FA, sóc el que faig

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Bon i Sant any

Ja hem començat un nou any. Encara estem en temps de Nadal. Seguim celebrant aquest gran misteri de la nostra fe: Jesús ve a nosaltres. Ell és “Déu amb nosaltres”. I no només celebrem que Ell va venir en un moment determinat de la història –que també– si no que ve a nosaltres cada dia. Els cristians ens hauríem de preguntar sovint: on és Ell? On ets, Jesús, en la meua vida? El món també s’ho pregunta, sovint des d’una certa distància. On és el vostre Déu? sembla que ens digui. Nosaltres, creients, hauríem de saber donar-los una resposta. Ell és present enmig nostre, en les nostres relacions, en les persones que ens trobem, en les situacions que vivim, en la vida. Però per fer-ho ens cal una visió de fe. Sant Tomàs d’Aquino parlava dels “ulls de la fe”. Com tenim la nostra visió de fe?

El Nadal és un temps entranyable per a molta gent, encara que molts no saben ben bé per què. Es multipliquen les mostres de solidaritat, d’esperança, d’alegria. Enmig d’un temps d’un cert desencís –i més ara que sembla que torna la preocupació per aquesta pandèmia, especialment entre els més grans–, és el moment de dir: “no tinguem por. Déu és amb nosaltres”. Siguem llum enmig del nostre món. No caiguem en el desencís i la resignació. No és cristià...

Bon i Sant Any, gent de Vida Creixent. Vivim intensament la llum del Nadal i comuniquem-la arreu durant tot any. Ens fa molta falta.

Xavier Moretó, Consiliari de Vida Creixent de Barcelona

Espai de reflexió i pregària

Aturar-se. Cicle C. No passem del replà

La vida és un empit, una pujada per l'escala dels esdeveniments de la nostra petita o famosa història diària. I, normalment, sempre ens plantem al replà; no passem més amunt. I això, per què?

Simplement, perquè ens entretenim amb “coses” superficials amb careta de felicitat, i la benaurança no floreix en posseir sinó en sentir en el nostre interior ALGÚ.

Escoltem el profeta Sofonies, el sociòleg de l'any 600 abans de Crist: *Crida de goig, anuncia una gran festa. El Senyor a tret fora els teus enemics del pur materialisme que t'envolta. Tens dintre teu el Senyor, ell farà que tinguis aquell equilibri personal per obtenir la capacitat de fer festa autèntica. Has de saber que el nostre Déu ha fet les paus. Déu està de festa com en dies d'aplec.*

Un dia gent de tota mena, gent de bona fe, anà a trobar Joan Baptista, a la vora del Jordà, i li van preguntar: Què hem de fer? Ell contestà: Mireu, res de nou. Senzillament, no us atureu al replà.

No cal que vingueu al desert. Continueu pujant sempre per l'escala de la vostra vida ordinària. La novetat serà un estil nou, l'oferta d'advent, els estocs del supermercat de la justícia i de l'amor.

Les ofertes del dia són: l'equilibri personal; l'atenció i la sol·licitud pels miraments de la llar; el progrés en la fidelitat de la teva feina; la col·laboració per a millorar la dignitat del teu veïnat; i el compartir el molt o poc que tinguis amb els qui no tenen tant com tu...

Si recomponem la nostra existència, descobrirem aquell ALGÚ, tan original i desconegut, la gran oferta del Pare-Bo, el seu fill, fet nadó de mama, com tu i jo.

“El blat anirà al graner; la palla serà cremada”.

Mn. Pere Arribas -diaca

Espai de reflexió i pregària

Salm 18. T'estimo, Senyor, força meva

Recordar els favor de Déu:

Quan algú t'ha fet un gran favor, més enllà del benefici rebut, hi veus una prova de l'amor que et té. Això és el que feia exultar David quan recordava tot el que Déu havia fet en la seva vida, i el Crist ressuscitat quan el Pare l'ha salvat de la mort. Repassa també tu la teva vida i segueix-hi el fil dels favors divins.

[...]

29 Tu, Senyor, em mantens la llàntia encesa,
Déu meu, claror en les meves nits.

30 Fiant-me de tu, escometo els enemics,
fiant-me del meu Déu, assalto la muralla.

31 Els camins de Déu són segurs,
les promeses del Senyor són de bona llei;
és escut de tothom qui s'hi empara.

32 Qui és Déu sinó el Senyor?
Quina roca hi ha, llevat del nostre Déu?

33 És ell qui m'ha armat de valentia
i m'ha mostrat el camí just.

34 Em dóna peus lleugers com els dels cérvols
i em manté invencible dalt dels cims;

35 m'ensinistra les mans a combatre,
i els braços, a tensar la ballesta.

36 Em dónes per defensa el teu escut,
em sosté la teva dreta,
em fa gran el teu favor.

37 Condueixes els meus peus per camins amples,
i els meus passos no flaquegen.

38 Persegueixo els enemics fins que els atrapo,
no torno sense haver-los abatut;

Espai de reflexió i pregària

- 39 els venço i no poden alçar-se,
cauen sota els meus peus.
- 40 M'has armat de valentia per a combatre,
doblegues els rebels sota meu,
- 41 fas fugir del meu davant els enemics,
extermino els meus adversaris.
- 42 Criden auxili, i ningú no els salva;
clamen al Senyor, i no els respon;
- 43 els desfaig com la pols al bat del vent,
els trepitjo com el fang dels carrers.
- 44 M'alliberes dels avalots del poble
i em fas sobirà d'altres nacions;
es posa al meu servei un poble que no coneixia.
- 45 Els estrangers, així que em senten,
se'm sotmeten i m'obeeixen;
- 46 desesmats i engrillonats,
s'acosten fent tentines.
- 47 Viu el Senyor! Beneït sigui el meu penyall!
Sigui enaltit el Déu que em salva!
- 48 Déu em concedeix de fer justícia
i sotmet els pobles al meu guiatge.
- 49 Tu m'alliberes de l'assalt dels enemics,
em fas triomfar dels qui s'alcen contra mi;
em salves dels homes violents.
- 50 Per això et lloaré entre les nacions,
cantaré al teu nom, Senyor:
- 51 «Ell dóna grans victòries al seu rei,
mostra l'amor que té al seu Ungit,
a David i al seu llinatge per sempre.»

Panoràmica

Residència La Llar de Terrassa

A la Residència La Llar de Terrassa, vàrem celebrar la missa d'Advent. No tenim capella, però en el menjador de la residència i amb la bona voluntat, tant dels residents com dels cuidadors i dels que hi col·laborem podem fer unes celebracions molt viscudes i emotives. Per la pandèmia ha de ser en grups reduïts, esperem temps millors.

Un ciri amb els números 1,2,3,4 va substituir la corona d'advent.

El celebrant és Mn. Jordi Fàbregas, de la parròquia de Sant Josep.

Panoràmica

Comunió

Una veritable Església sinodal ha de viure en **comunió**.

El capítol 2,42-47 dels Fets dels Apòstols és un testimoniatge de com vivien els primers cristians:

“Tots els germans eren constants a escoltar l’ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries. Per mitjà dels apòstols es feien molts prodigis i senyals, i la gent sentia un gran respecte. Tots els creients vivien units i tot ho tenien al servei de tots, venien les propietats i els béns per distribuir els diners de la venda segons les necessitats de cadascú.

Cada dia eren constants a assistir unànimement al culte del temple. A casa, partien el pa i prenien junts el seu aliment amb joia i senzillesa de cor. Lloaven Déu i eren ben vistos de tot el poble. I cada dia el Senyor afegia a la comunitat els qui acollien la salvació”

La **comunió** és una paraula molt rica. En els Fets dels Apòstols es manifesta “l’estar junts i viure junts” dels creients.

“La fracció del pa” instituïda per Jesús en l’última Cena és una manifestació quotidiana d’aquesta **comunió**. Se celebra a casa en petites comunitats, en un clima de joia i fraternitat.

El missatge pasqual dels apòstols, la fracció del pa a cada casa i les pregàries de lloança engendren una vida de comunió: una sola fe, un sol cor, els bens en comú...

Déu ens reuneix en una mateixa fe. La comunió que compartim troba les seves arrels més fondes en l’amor i la unitat de la Trinitat. És Crist qui ens reconcilia amb el Pare i ens uneix entre nosaltres en l’Esperit Sant.

Tots tenim un paper en el discerniment i la vivència de la crida de Déu al seu Poble.

Dolors Coscojuela

La capella més ‘barçalonina’

No ho sap tothom –ni és profecia– que un camp de futbol hagi de tenir capella. Però sí que és el cas del Camp Nou, un temple laic de nivell mundial que amaga al seu cor un petit oratori catòlic.

Descobrim avui la capella dedicada a la Mare de Déu de Montserrat del Camp Nou i ho fem de la mà d'en **Joan Rovira i Andreu** (La Bisbal del Penedès, 1935). Parlant amb ell ens adonem que és història viva del Barça, un home de fe que s'ha dedicat altruïstament a cuidar de la part més espiritual del club: la capella del Camp Nou.

Com va començar tot

Quan es va inaugurar el Camp Nou, per la Diada de la Mare de Déu de la Mercè de l'any 1957, el club va encarregar una imatge de la Moreneta al Monestir de Montserrat. Va ser la talla que durant la missa inaugural va donar la volta al camp sobre les espatlles de varis membres de la Penya Solera. Per a l'ocasió també va encarregar-se una pedra portada del Massís de Montserrat perquè fes de pedestal i que situaria amb la imatge, a la capella de l'estadi, al passadís de sortida al camp, tal com

va preveure l'arquitecte Francesc Mitjans. “Quan es va inaugurar l'estadi, només teníem la imatge i la pedra”, explica **Joan Rovira**. Un cop inaugurat l'estadi, la capella presidida per la Moreneta, quedaria mig oblidada i descuidada.

Un accident revelador

Un temps després, dos membres de la Penya Solera van patir un accident de cotxe tornant de Castelldefels i s'encomanaren a la Mare de Déu de Montserrat. Un cop recuperats i en acte d'agraïment a la Moreneta, van comprar dos canelobres per tal d'ornar i il·luminar la capella. Aquí va començar part de la història [...]

Víctor Rodríguez –CR

*Podeu veure l'article complet a:
<https://www.catalunyareligio.cat/ca/capella-mes-barcalonina>*

Teatre

Hoy, con vuestro permiso, me permito compartir unas reflexiones en voz alta. Son algunos pensamientos, ideas y recuerdos sobre un gran escritor y un hombre bueno: **Josep Maria Benet i Jornet**.

Conocí a Josep Maria, a través de su obra, un par de años antes de venir a vivir a Barcelona. Fue con la obra ***Motín de brujas (Revolta de bruixes, 1976)***. Esta espléndida representación, en el Teatro María Guerrero de Madrid, con dirección de Josefina Molina y un reparto de primera categoría en su época, fue mi primer contacto con el autor y su obra. Me dejó “enganchada” ya para siempre a su buen hacer. Ya en Barcelona, lo aseguro, no he perdido ningún estreno. Y con cada obra ha crecido mi admiración y mi aprecio.

Y digo aprecio porque **Papitu**, como le llamaban con cariño amigos y componentes cercanos de la profesión teatral, fue reconocido no solo como buen autor sino como un hombre bueno, al que se le recuerda con mucho afecto.

Al comienzo de esta temporada teatral, me encontré con varias

gratas sorpresas que comparto y os animo a tener en cuenta:

La *Sala Beckett*, dedica su temporada a Josep Maria Benet i Jornet. Comenzó con un nuevo montaje, dirigido por Toni Casares, de ***Descripció d'un paisatge*** (que fue estrenada en 1979) y acabará, entre mayo y junio, con ***Estiu ardent***, dirigida por Sergi Belbel.

El *Teatre Nacional de Catalunya*, pondrá en escena, bajo la dirección de Silvia Munt y durante los meses de enero y febrero, su obra ***Desig*** (estrenada en 1989). Y, atención porque solo se representará un día, la directora de escena francesa Jade Maignan, hará su lectura propia de la obra (*Desig*) con un grupo de antiguos alumnos y con el nombre de ***Variacions***. Será el día 1 de marzo de 2022.

En este tiempo de Navidad, propicio para recordar y agradecer, me complace poner por escrito mi recuerdo de un buen dramaturgo que, sobre todo, fue una buena persona.

María Jesús Ramos

Sant del mes de gener

Sant Joan Bosco, prevere

Don Bosco (San Giovanni Bosco) (1815-1888)

Celebració: 31 de gener. Patró dels editors i dels aprenents.

Nasqué l'any 1815 a la vora de Castelnouvo diòcesi de Torí. A l'edat de nou anys Joan va tenir un somni profètic que el va marcar tota la seva vida; ell seria pastor i guia dels nois i joves necessitats. Després d'una dura infantesa on va aprendre múltiples oficis, un cop ordenat prevere, és dedicà amb totes les seves forces al ministeri de l'educació dels joves amb sotil finor psicològica i un gran entusiasme que encomanava. Fundà congregacions religioses com els Salesians i l'institut de Maria Auxiliadora per noies per instruir-los en els oficis i en la vida cristiana. Escriví també algunes obres en defensa i propagació de la religió i fets com els seus somnis que l'hi van ser premonitors en la seva vocació des de la infància. Visità Barcelona en 1886 i rebé en donació uns terrenys al Tibidabo on es va fer una petita ermita, lloc on actualment hi ha un temple dedicat al Sagrat Cor de Jesús seguint el desig de Don Bosco. Va morir a Torí el 31 de gener de 1888, beatificat pel papa Pius XI el 2 de juny de 1929 i declarat Sant l'1 d'abril de 1934.

Jordi Cortina

Agenda 2022

Febrer

Dimecres 2:

Celebració de la Candelera

Simeó i Anna patrons de Vida Creixent. Basílica Sant Josep Oriol, a les 12 del matí, eucaristia presidida per Mons. Sergi Gordó Obert a tothom, us hi esperem.

Dijous 10: Reunió d'animadors A les 17:00 h al carrer València 244, 1 (Auditori J. Maragall)

TEMA VI SOL, LA SOLEDAT i LA LLUM.

Març

Dijous 3: Reunió d'animadors A les 17:00 h al carrer València 244, 1 (Auditori J. Maragall)

TEMA VII LA, LA NOTA FONAMENTAL.

Abril

Dijous 21: Reunió d'animadors A les 17:00h al carrer València 244, 1r (Auditori J. Maragall)

TEMA VIII SI, ENTREGA SENSE CONDICIONS

TEMARI DEL CURS 2021-2022, "L'harmonia de la teva vida"
de Conxa Adell i Cardellach, monja benedictina monestir de Sant Pere de les Puel·les de Barcelona.

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona - Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org - www.vidacreixent.org
Secretaria:
Tardes, dilluns i dimecres de 17:00 a 19:00 h

Text de la fotografia de portada:
Fa, sóc el que faig

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracin